

Domilováno

Vladimír Merta

Nenapíšeme už víc
nežli bylo napsáno
na rub loňských pohlednic
máme domilováno

Naše šťastné souhvězdí
poblikává na nebi
objeví nás později
máme ještě naději

Na svobodárně plné vdov
odkládá fíkový list
místo šatů jen pár slov
má-li se pít musíš jíst

Snítky čaje z Pandžábu
místo vodky hřejí tě
jedna láhev na hlavu
a dvě dívky svádí tě

Rododendrón usychá
v koutě syčí topení
mít v posteli básníka
v objetí na oltáři umění

Hříšné tělo zvyklé joggingu
nemá žádné zábrany
jako ručník do ringu
knížka veršů padá do vany

Zami...zamilovaný...

Ryčná hudba na pouti
v duši temná zákoutí
netěší nezarmoutí
jen vzorek krve vezmou ti

Sedáváme za stánky
láhev minerálky na klíně
koukáš na mě z čítanky
zůstane to v rodině

Vidíme si do karet
hráváme vabank bez esa
zatímco zapomíná svět
škrábeme se na nebesa

Roztrhané mundúry
po dobývání Bastilly
šrámy na tváři české kultury
tak nás v ráji do čítanek chytili
Zachytili, tintili vsantili

Za milión světelných let
vykopou nás hrobaři
posadí nás jako odpad do raket
a poletíme stále výš a výš a dál

Staneme se prvními mimozemští folkaři!